

שיעור יומי ליום ראשון א' אלול ושנים מקרא ואחד תרגום - יז - פרשת שופטים
 טענותיו. ולא-תקח שחד • (ספרי) אפלו לשפט צדק. | אפשר שלא יטה את לבבו אצלו להפך בזכותו.
 פי השחד יעור • (כתובות קה) משקבל שחד ממנו, אי | דברי צדיקים • דברים המצדקים, משפטי אמת.

(ב) צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את-הארץ | כקשטא קשטא תהי רדיף בדיל דתיחי
 אשר-יהיה אלהיך נתן לך: ם | ותירת ית ארעא דיי אלהיך יהב לך:

כשי- צדק צדק תרדף • (ספרי. סנהדרין לב) הלך אחר | מנוי הדינין הפשרים להחיות את ישראל ולהושיבן
 בית-דין גפה. למען תחיה וירשפת. כדאי הוא | על אדמתן.

(כא) לא-תטע לך אשרה כל-עץ אצל מזבח יהוה | כא לא תצוב לך אשרת כל אילן בסטר
 אלהיך אשר תעשה-לך: | מדבחה דיי אלהיך די מעבד לך:

כשי- לא-תטע לך אשרה • לחיבו עליה משעת | גטיעתה. ואפלו לא עבדה, עובר בלא תעשה' על
 גטיעתה, ואפלו לא עבדה, עובר בלא תעשה' על | אזהרה לנוטע אילן ולבונה בית בחר הבית.

(כב) ולא-תקים לך מצבה אשר שגא יהוה | כבולא תקים לך קמא די סגי יי אלהיך:
 אלהיך: ם |

כשי- ולא-תקים לך מצבה • מצבת אבן אחת, | חק היתה לפנענים. ואף-על-פי שהיתה אהובה לו
 להקריב עליה אפלו לשמים. אשר שגא • מזבח | בימי האבות, עכשו שגאה, מאחר שעשאה אלו חק
 אבנים ומזבח אדמה צוה לעשות, ואת זו שגא, כי | לעבודת-כוכבים.

זו (א) לא-תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר | א לא תכוס קדם יי אלהיך תור ואמר די יהי
 יהיה בו מום כל דבר רע פי תועבת יהוה אלהיך | בה מומא כל מדעם ביש ארי מרחק קדם
 הוא: ם | יי אלהיך הוא:

כשי- לא-תזבח וגו' כל דבר רע • (ספרי) אזהרה למפגל בקדשים על-ידי דבור רע, ועוד נדרשו בו שאר | דרשות ב'שחיטת קדשים' (זבחם לו ב).

(ב) פיימציא בקרבך באחד שעריך אשר-יהוה | ב ארי ישתבח בינך בחדא מקרויף דיי
 אלהיך נתן לך איש או-אשה אשר יעשה את | אלהיך יהב לך גבר או אמתא די עבד ית
 הרע בעיני יהוה-אלהיך לעבר בריתו: | דביש קדם יי אלהיך למעבר על קנמה:

כשי- לעבר בריתו • אשר ברת ה' אתכם שלא לעבד עבודת-כוכבים.

(ג) וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם | גאזל ופלה לטעות עממא וסגיד להון
 ולשמש או ליהוה או לכל-צבא השמים אשר | ולשמשא או לסיהרא או לכל חילי שממא
 לא-צויתי: | די לא פקדית:

כשי- אשר לא-צויתי • לעבדם (מגילה ח).

(כא) לא תטע לך אשרה. פשטיה דקרא לפי שדרבן לעשות בן למזבח הבעל, כדאשכחן גבי גדעון שנתן מזבח הבעל
 והאשירה אשר עליו ברת (שופטים ו כה-ל). ועוד שבשוקריבו על המזבח יהי נראה שלשם האשירה יהיו מקריבין: תורה כב